

PETER SVETINA

Hallgatag találkozások*Már többször előfordult velem.**Először, úgy emlékszem, jó néhány évvel ezelőtt,**amikor a Poljanska úton jártam**és sajátos elnyújtott lépteivel**Lojze Krakar¹ jött szembe velem.**Úgy szerettem volna őt,**bár ismeretlenül, megszólítani,**legalábbis köszönteni.**Aztán mégse.**Csak csendesen mentünk el egymás mellett.**Ismét előfordult, hogy amikor Ljubljanába érkezett**Tomas Tranströmer,**tétováztam, vajon meghallgassam-e**a vele való beszélgetést vagy mégse.**Nem mentem el.**Nem éreztem igényt rá,**azoknak a köveknek**a megkomponálására, melyek**hátrafele, lassan előmászva hagyták el tenger habját.**És ma reggel.**Az egyetemistáknak szerettem volna**felolvasni néhány Sarajlić²-verset,**mert este irodalmi fellépése lesz.**Éppen az egyetemre menet**táskámba a verseskötete mellé**tettem az újságot**az ő képével a címloldalon –**amikor megpillantom, egy járókelővel**beszélget, aki mutatja neki az utat:**a szemaforig, aztán jobbra.**És elindultunk.**Izet Sarajlić és én, az ismeretlen,**egymás mellett. Majd ő megállt az újságos előtt**és én áthaladtam az úton.**Láttam még séta közben,**mily fiatalosan öregen**akasztotta sétapálcáját a bal karjára**és jobbójával a zsebe felé nyúlt.**Amikor a másik oldalon voltam,**fejemben a lehetséges párbeszéd**már lezajlott,**mely meg se történt aztán.**Ily események után mindig zavarban vagyok.**Érthetetlen tartózkodágom miatt –**hisz talán egyszerűen,**bár ismeretlenül, csak meg kellett volna szólítanom,**egy kávéra invitálnom.**De mintha ezek a hallgatag találkozások**már önmagukban is elegendők lennének.**Hisz végül is a vers húsát mindenki**maga alkotja meg magányosan.*

¹ Lojze Krakar (1926–1995) szlovén író, akit a II. világháború alatt Dachauba, majd Buchenwaldba hurcoltak. A háború után szerkesztő és lektor volt Frankfurtban és a zadari egyetemen tanított.

² Izet Sarajlić (1930–2002) bosnyák költő